

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Concilivm Romanvm, Qvo Philippvs Rex Francorvm excommunicatur,
habitum anno Domini MCCCII. tempore Bonifacii papae VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

gentem deleuit. Et postea quemdam nomine Anselmum regem Scotiae praefecit: & cum postea idem rex Arthurus apud ciuitatem Legionum festum faceret celeberrimum, interfuerunt ibi omnes reges sibi subiecti, inter quos Anselmus rex Scotiae, seruitium pro regno Scotiae exhibens debitum, gladium regis Arthuri detulit ante ipsum, & successiue omnes reges Scotiae omnibus regibus Britonum fuerunt subiecti; succedentibus autem regibus Angliae in praedicta insula, & ipsius monarchiam & dominium obtinentibus subsequenter.

CONCILIVM LVGDVNENSE, ANNO
CHRISTI
1297.
QVO INHIBETVR PRINCIPIBVS NE
sacerdotibus vectigalia imponant, habitum anno Do-
mini MCCXCII. tempore Bonifacii papae VIII.

NOTA.

^a Concilium.] Hæc Synodus, inquit Genebrardus libro quarto chronici, celebrata fuit praeside Bonifacio pontifice: qui animaduertens quotidie principes noua vectigalia sacerdotibus imponere, interdum sine iusta causa, interdixit in eo Concilio ne posthac id facerent, neue sacerdotes iniussu Romani pontificis illa imposita conferrent. Hæc ex Polydoro libro decimosextimo Anglica historiae Genebrardus.

CONCILIVM ROMANVM, ANNO
CHRISTI
1302.
QVO PHILIPPVS REX FRANCORVM
excommunicatur, habitum anno Domini
MCCCII. tempore Bonifacii papae VIII.

NOTA.

^a Concilium.] Occasionem, causam & acta habiti Concilii Conradus Vecerius in vita Henrici septimi imperatoris his verbis describit: Anno a Christo Salvatore genito millesimo trecentesimo secundo, Francorum rex Philippus, cognomento Pulcher, graue aduersum pontificem maximum Bonifacium octauum conceperat odium, tum Gibellina factionis studiosiorem existimans, tum quod fidem temere prauaricatum contenderet. Promississe enim sibi paucis ante annis, cum alia quadam, tum de summa Romani imperii potestate ab Germanis ad Gallos traducenda, atque adeo Carolum fratrem diserte fuisse in conuentis nominatum, cui id decus primum assignaretur. Hæc videlicet pollicita nunc cecidisse ad

ANNO CHRISTI 1302. ad nihilum, Alberto Austrino Teutonico principe palam nuper decretis eius comprobato.

Eas rex causas grauius secum considerans, rationem irarum exequendarum perquirat. Neque difficilis mox via Bonifacii irritandi inuenta. Columna gens Roma opibus & clientelis insignis, * octauo inter comitorum arcana, suffragii iure ne eligeretur, obstiterat. Itaque eis quoque Bonifacius per speciem expilati thesauri ecclesie, effecerat ut & ades & suburbana familia publice diruerentur, & qui eorum cardinales iam essent venerando collegio excederent. Interea Stephanus ex ea gente profugus in Gallia agitans, idoneus Philippo visus est, per quem initia malorum fierent. Captus comiter humaneque haberi, liberaliusque quam fortuna exultantium est. Ad hoc Philippus, ne quid * impotentia pretermitteret, sacerdotales Galliarum titulos, a pontificibus antea pro decretis proque more sancte matris ecclesie componi solitos, ipse ordinare citra consensum presulis Romani statuit.

Qua ubi summus antistes intelligit, grauissime tulit iniuriam pestimi exempli, id quod erat existimans, si vel antecessorum recte constituta temere rescinderentur, vel auctoritatem pontificiam laicus princeps profanasset. Et paulo post hæc de indicta Synodo subiungens ait: Itaque quo partes sua iustiores vulgo noscerentur, lege potius agere quam armis instituit. Prelatos Gallicos maiores conuenire Romam vniuersos iubet, ad publicam Synodum celebrandam. Hi, ne regno decederent, Philippi prohibitione intercluduntur. Quibus rebus ad octauum Bonifacium delatis, increpatur rex primum per literas, deinde, cum castigationem contumacia paruipenderet, sacrorum participatione arcetur. Neque eo minus, prelatis regni ipse Lutetiam accersitis, causam quoque suam approbare nititur. Hæc de Philippi regis excommunicatione Vecerius.

VITA

BENEDICTI PAPÆ X.

VVLGO XI.

BENEDICTVS huius nominis decimus (qui enim opinionione vulgi decimus numeratur, schismaticus & antipapa fuit, vt videre est in vita Stephani decimi & Nicolai secundi) patria Taruisinus, sancti Dominici ordinis generalis, Nicolaus antea vocatus, propter raram & singularem doctrinam, Ostiensis cardinalis a Bonifacio creatus, eidem in sede pontificali successit, xi. Kalendas Nouembris anno Domini 1303. Alberto imperante. Sciarram cum sectatoribus in iudicium vocauit: venire recusantem de integro excommunicauit. Cognita vero Philippi regis causa eumdem absoluit: cardinalibus Columnensibus eum-

Concil. Tom. 28.

SSC